

Иванъ умрълъ на 18 августъ
946 година на 70 години.

Следъ много години като
изровили гроба му намѣрили
тѣлото му запазено и изда-
вало благоухане.

Мили деца, манастирътъ
на св. Ивана въ Рила пла-
нина е най-голѣмото бъл-
гарско светилище. Презъ тур-
ското робство този мана-
стиръ е привличалъ нашите
измѣчени дѣди, за да се
помолятъ свободно на Бога
да ги избави отъ тежкото
робство. И днесъ българите
все още съ радость отиватъ

въ Рилския манастиръ.

Ако и вие, деца, успѣете
нѣкога да идете въ Рил-
ския манастиръ, тамъ ще ви-
дите пещерата, дето е живѣлъ
св. Иванъ, ще ви покажатъ,
кѫде е билъ ухапанъ отъ отровна змия Лука,
ще видите благоухаещото
тѣло на светеца, поставено
въ скъжпоценна ракла, и ве-
личественитѣ сгради на ма-
настира.

Щастливи сѫ пѣкъ тия
отъ васъ, които сѫ видѣли
вече всичко това.

СМѢХЪТЪ Е ЗДРАВЕ

Единъ полицай въ гр. Лон-
донъ, столица на Англия, вед-
нажъ видѣлъ, че единъ продава-
вачъ на плодове, както тикалъ
количката си, препъналъ се и
падналъ на земята. Полицаятъ
биль обзетъ отъ смѣхъ — си-
ленъ смѣхъ. Напразно се мѣ-
чель да се овладѣе, смѣхътъ му
все повече се засилвалъ. Нати-
скаль устата си съ рѣце, пра-
вѣлъ отчаяни усилия да се
овладѣе, не можалъ. Лицето му
станало цѣло червено. Това
траело продължително време,
докато най-сетне полицаятъ пад-
налъ и умрѣлъ отъ приливъ

на кръвъта въ мозъка. Умрѣлъ
не отъ смѣха, но отъ задържа-
нето му.

Деца, смѣхътъ е здраве, смѣ-
хътъ е доброта, спомнете си по-
говорката — който се смѣе,
зло не мисли! Смѣйте се всѣ-
кога. Може би въ нѣкой случай
смѣхътъ ви да не е на време
и на място, но щомъ смѣхътъ
ви овладѣе, не се задържайте,
смѣйте се, докато постепенно
се успокоите. По-добре да ви
се каратъ, че се смѣете непри-
лично, отколкото да си навлѣ-
чете вреда.